

a tanár megpróbál segíteni: - Gondoljon arra, hol van a nyelve például az "l"-hang képzésénél. Ő gyanakodva méregeti szemüvege fölött a tanárt, majd kivágja: - Hogy-hogy hol van. Hát a számban!

- Köszönöm a beszélgetést.

Riporterek: Pésztor Zoltán, és Madarász Pál I. A.

- *Bak Tanár Urat nézve szinte senki sem akarja elhinni, hogy a tanév végén nyugdíjba megy.*

- Pedig az éveket nehéz letagadni. 1959. augusztus 1-én jöttem ebbe az iskolába.

- *Miért választotta élete céljául a testnevelés oktatást?*

- Egy biztos, családi indíttatásom nem volt, hisz szinte mindenki földműveléssel foglalkozott. Talán mint annyi mindenhez az életben, ehhez is egy véletlen kellett. Kunszentmiklóson jártam középiskolába, ahonnan a testnevelő tanár váratlanul elment. Kellott valaki, hogy szervezze a versenyeket, és én elvállaltam. Talán így kezdődött.

- *Es hogyan folytatódott?*

- Erettségi után 2 év gyári munka és 2 év katonaság után beiratkoztam a pécsi főiskolába. Végzés után sok helyre lehetett pályázni, én Szegedet választottam.

- *Milyen volt abban az időben a testnevelés oktatás helyzete?*

- Mint az ország legtöbb iskolájában, nekünk sem volt tornatermünk. Az órák a kollégium udvarán, a parkban vagy épp a Tisza-parton zajlottak. Sokszor a jég is a folyón. Ennek köszönhető, hogy ezidőtájt igen sokat voltam táppénzen. Egy kis tüdő-

gyulladás vagy száraz mellhártyagyulladás szinte már megszokott volt.

- *Hogy lehetett ilyen körülmények között eredményeket produkálni?*

- Szerencsére a gyerekek többsége igen edzetté vált. Atlétikában évtizedekig ott voltunk a megyei elsők között. A 60-as években kézilabdában két évig veretlenek voltunk, s ezenkívül megyei bajnokságokat nyertünk röplabdában, asztaliteniszben, tájékozódási futásban, sakkban. Tornászcsapatunk kétszer is bekerült az országos döntőbe. Atlétikában, súlyemelésben, cselgáncsban és kajak-kenuban pedig válogatottakat is adtunk az országnak. Azt hiszem, mindez motiválta azt, hogy végre megépítsék a tornatermet. A fenti eredményeket nem dicsekvésül szántam, de annál inkább példaként a mai ifjúságnak.

- *Tanár Ur maga is sportolt?*

- Hogyne. Mindenféle labdajátékot űztem, s ha csak egy csöpp időm is volt, fociztunk, fejeltünk, lánstenisztünk orrvérzésig.

De azért a szívemhez legközelebb mindig az atlétika állt. Távolugrásban 641-el országos harmadik voltam, a 100-at pedig 11.5 alatt futottam.

- *Mit üzen a jövő nemzedékének?*

- Tanuljatok a múltból, legyetek büszkék elődeitek sikereire. Alakítsátok ki az egészséges életmódhoz szükséges jó szokásokat, legyetek vidámak és utódaitokat is neveljétek a sport szeretetére.

- *Hogy gondol vissza a több évtizedre a közelgő búcsúzásnál?*

- Csak a legjobb szívvvel és emlékekkel. A kötelekeket sem akarom hirtelen megszakítani és csak fokozatosan szeretnék visszavonulni.

- *Kedves Tanár Ur, köszönjük és jó egészséget kívánunk. Viszontlátásra jövőre is itt az iskolában.*

A kérdezők voltak: Halász Tibor és Kovács Mihály I. A.

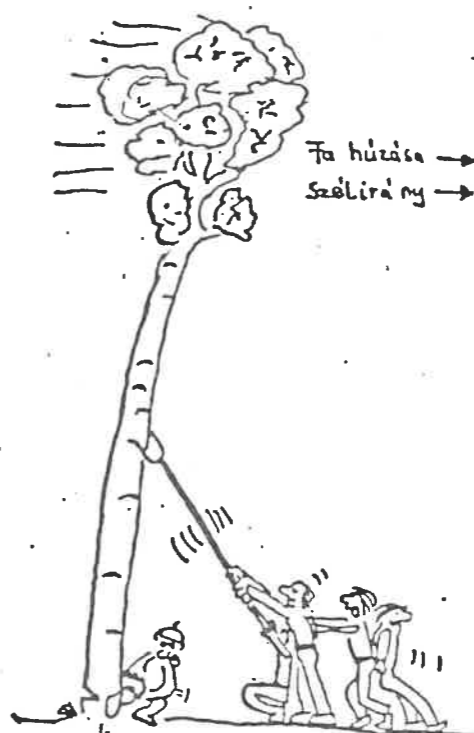
NYÁRI EMLÉKEK

Az emlékezetes egy hetet Sandorfalván töltöttük egy nagyrészt másod- és harmadrendű egyedekből álló akácós, szürkenyáras vegyes állományban. A terület kiválasztásánál nyilván fontos szempont volt, hogy túl nagy kárt ne telessünk a faállományban. No, meg magunkban sem. Utóbbi célból balesetvédelmi oktatásban is részesültünk. A hasznos tanácsok között szerepelt, hogy semmiképp se tévesszük össze tarsunk lábát egy csökött fatörzssel, valamint a járó motorfüvész láncát lehetőleg ne fogdossuk.

Enne hasznos tanácsokkal felvértezve következett a terület megközelítése az IFA-val. Ez egy igen praktikus találmány. A szállításon kívül sok egyéb haszna is van. Nem csak a sok friss oxigént biztosítja a tantermek áporodott levegőjéhez szokott szegény diáknak, de elősegíti a helyes testtartás kialakítását is!

A helyszínre érven igen érdekesnek ígérkező játék kezdődött. Megkíséreltük az előző csoport által gondosan elrejtett döntővillák felku-

tatását. Mire javarészt megkerültek, a hőség is szinte kibírhatatlan lett. Mindez csupán a szunyogok milliárdjait nem zavarta, amelyek igyekeztek vératömlesztést végrehajtani csoportunk még munkaképes egyedein. Szerencsére hamar csalódást okoztunk nekik, és üres gyo-

morral, de tele szakmai intelligenciával visszatértünk az iskolába.

A hét viszonylag gyorsan telt, és a többség megtanult dönteni is. Viszont mindnyájunkat bevezettek a rendkívül nagy szakértelmet igénylő gallyhordás rejtelmeibe. Megtanultuk, hogy ez egy igen fontos és felelősségteljes munka, s mi ennek tudatában igen nagy odaadással csináltuk.

Hála a megelőző balesetelhárító oktatásnak a hét folyamán jelentősebb baleset nem történt. Ugy éreztük, hogy szakmai szempontból merhetetlenül sokat gyarapodtunk, ezen felül nagymértékben fejlődött a szunyogcsiperek elleni ellenállóképességünk is. Egyszóval klassz volt!

Oktatóink szerint teljesítményünk ugyan semmiképp sem került be a rekordok könyvébe, de végül is azért megdicsérték bennünket.

Visszaemlékezett

Kiss Richard

/azóta IV.A. osztályos tanuló/

Tanulói logika:

- *Kis fiam, tanulj szorgalmasan, mert amit egyszer megtanulsz, azt sohasem vehetik el tőled!*

- *Miért? Azt, amit nem tanulok meg, talán elvehetik.*

Aki többet tanul, az többet tud. Aki többet tud, az többet is felejt. Aki többet felejt, az kevesebbet tud.

Akkor meg minek tanulni?

- *Mondd Pistike, ma mit tanultál az iskolában?*
- *Azt, hogy kétszer kettő öt!*
- *De hiszen az nem annyi!*
- *Hát akkor ma se tanultam semmit.*

merengéseim a koleszról...

Bár sokan azt mondják, hogy "egy kis csicskás el-sős" még ne ugráljon, és főleg ne mondjon semmiről se véleményt, most mégis leírom az első pár hónap alatt szerzett benyomásaimat a koleszról.

Fekszem az ágyamon és merengek. Hisz aludni úgyse tudok a ricsajtól. Itt vannak például ezek a szilenciumok. /Hogy honnan a fenéből kap-hatta ezt az elnevezést?/

Itt aztán mindenki elsajátít-harja a csendes beszélgetés tudományát. Sőt, állítólag az ügyesebbek már megtanultak nyitott szemmel aludni is. Szegény nevelőtanárainkat elnézve állandóan a bús képű lovag esete jut eszem-be a szélmalomokkal. Persze téved az, aki azt hiszi, hogy mi nem készülünk az órákra. Dehogynem! Előtte a szünetekben.

Egyébként a szilencium vé-gét jelző csengőt nyugodtan ki lehetne iktatni. Gyomrunk korgása ugyanis elnyomja.

A közeli VOLÁN-étteremben a vacsorát. - no, meg némi szalmonellát - gyorsan bekapjuk, hogy maradjon még tíz perc szabadidőnk, amit természetesen hasznosan eltölthetünk.

Fekszem az ágyban és me-rencek. Aludni még mindig nem lehet.

Megjelenik előttem a tusoló képe. Tájékozódás után. A be-dőlt választófal, az árván ló-gó kapaszkodók, a foghíjas fogasok látványát csak az el-hagyott színes szappantartók és törülközők látványa élénkí-ti némiképp. Gatyá, zokni se-hol, azok már rég a lefolyóban vannak. Különbösen sose öntené el az épületet a szennyes lé.

Mengéseimet valami újabb neszezések zavarják meg. A fiókok mélyén megbúvó ke-nyérdarabokra, az ágyak alá gondosan elrejtett almacsu-mákrá pajzán kis csótányok érkeznek látogatóba. A legu-tóbbi féregirtószer jót tehe-tett nekik, már egész kövérek.

Közeleg a tíz óra. A han-gulat egyre fokozódik, majd a villanyoltás után éri el csúcspontját. Végre megkezdődhet-nek a betiltott járatok. Fura szag terjeng. Aha! Egy kis gázspray. Valahol szellemidé-zés veszi kezdetét. A WC-ből sejtelmes újságzörgés hallik. Valahol a szomszédban trom-bitá szól /hálistennek dob nem perog/, még igencsak kezdő lehet az illető. Az éj-szakai portás is felelősen lamen-tál. Többen elindulnak éjszakai portyára az érkezőszeke-nyek felé. Sötétben is könnyű odatalálni a terjengő pikáns illatok alapján.

Fekszem az ágyban. éjfél

körül járhat. Már nem meren-gek semmin, végre sikerült el-aludni.

A fenébe is! Mi ez a ször-nyű vijjogás? Ja, a csengő. A vadász-szakkör egyszer i-gencsak leszedhetné!

6 óra. Riadtan felülök, majd bágyadtan visszaha-nyarlok a jó meleg ágyba. És már megint merengek.

Végül csak kikászálódok, mert jön az ügyeletes tanár.

Arra nem emiélkszem, hogy az utcára hogy kerültem. Félig csukott szemmel bandukolok a nyirkos hidegben a buszmeg-álló felé. Még hétranézek, de a ködben már nem látszik a ko-lesz.

A fentieket elmerengte:
Mikola Sándor és
Fekete Antal I. A.

NYUGDÍJ ELŐTT

Iskolánk két legrégebbi dolgozója, Szőke Dezső és Bak István Tanár Úrak a tanév végétével nyugdíjasok lesznek. Ketten együtt 67! évet töltöttek el ebben az épületben. Ebből az alkalomból kerestük fel őket.

- Kedves Tanár Úr! Hány éve kezdte el pedagógus munkáját?

- 36 éve végeztem el az egyetemet, és rögtön utána tanítani kezdtem. Mind-össze 2 évet töltöttem máshol, így könnyű kiszámítani, hogy ez a 34. tan-évelem ebben az intézményben.

- Ön körülbelül csak fele ennyi idős vagyok. Még elképzelnem is nehéz, hogy lehet ennyi időt ta-nítással eltölteni. Pláne mateko-zással, ami közismerten nem tartozik a legkedveltebb tantár-gyak közé.

- Ezt a pályát csak szívvel-lélekkel le-het csinálni és végtelen türelemmel. Bár a másik szakom a fizika, de bevallom, hogy igazán mindig csak a matematikát szerettem és azon voltam, hogy ebből minél többet tudjak diákjaimnak átadni.

- És mit érez olyankor, ha egy tanuló a kettésért izzad?

- Ha látom rajta, hogy valamit tanult, és főleg azt, hogy akar, elég türelmes va-gyok és igyekszem kérdésekkel segíteni. Higgyétek el, hogy minden egyes elégte-len osztályzat részben a tanár kudarcát is jelenti egyben.

Egyébként ezzel kapcsolatban eszembe jut egy régi kedves eset. Egyik idős kolle-gám egy levelező vizsgán sopánkodlik: -De hisz ez nem tud semmit! Ez kettés. Mon-dom neki, hogyha semmit se tud, akkor az nem kettés, hanem egyes. Mire ő nagy komolyan: - Hát annyit azért tud!

- Talán első kérdésem is lehe-

tett volna, hogy Tanár Úr mi szere-tett volna lenni gyermekkorában?

- Bármennyire is hihetetlen, előbb orvos, majd repülőmérnök és tulajdonképpen el-mondhatom, hogy véletlenül kerültem a ta-nári pályára.

- Ön szerint milyenek a mai diá-kok?

- Véleményem szerint nem rosszabbak, mint régebben. Talán csak a hozzáállás vál-tozott negatív irányba. De hiszen maga a vi-lág is rengeteget változott.

- Várja-e már nagyon a nyugdíj-ba vonulást?

- Nehéz szívvel hagyom itt ennyi év u-tán az iskolát, de döntésemet döntően befo-lyásolta az egészségi állapotom. Szeretnék még egy pár nyugodt évet családom körében eltölteni.

- És milyen tervei vannak még?

- Ha erőm engedi, szeretnék összeállíta-ni egy szakmai jellegű matematikai peldata-rat, amely elősegíthetné diákjaink tanulását.

- Milyen tanácsokat hagy ne-künk búcsúzóul?

- Az a legfontosabb, hogy mindenki ig-yekezzék magából kihoni a maximumot. Le-gyetek optimisták, örüljétek a fiatalságtok-nak és soha semmi ne ténitessen le benneteket a becsületes tanulás és munka útjáról.

- Hogy kissé vidámabban fejez-zük be, megkérem, meséljen még ne-künk valami kedves történetet.

- Szívesen. Ez is levelező vizsgán tör-tént: Egy idős parasztbácsika nyelvtani tété-le a hangképzés. Persze semmit se tud, és

PARÁDI PARÁDÉ

Ez év őszén iskolánk szerződést kötött az Erdei Termék Vállalat-tal, hogy mátrai üzemegységüknel egy hetet dolgozhassunk.

A szerződés értelmében egy kis vörösfenyő állomány gondos és szakszerű tisztítását kellett egy hét alatt végrehajtani. A munka intenzitására jellemző, hogy ezen kívül még egyéb munkákra is futotta erőnk-ből. Egy 11 hektáros terület kerítését tisztítottuk meg sarjaktól, szedertől, vadrozsától.

Természetesen nem egész nap dolgoztunk. Szabadidőnkben teniszeztünk, tekéztünk, kártyáztunk. Szállásunk gyönyörű környezetben volt. Mind a fogadtatás, mind az ellátás az első perctől kezdve impozáns volt. Az egész mekronázása a csütörtök esti vadmalac vacsora volt, amelyet egy ottani vadászról sikerült megvenni. Eszes tanár úr volt a szakács és pörköltöt ígért be, de mivel zuhogó esőben szabadtűzön főzte, a végén inkább gulyás lett belőle. Egy biztos, hogy finom volt és alaposan belakmároz-tunk. Természetesen az asztalról nem hiányzott "pár csepp" tájjellegű sem az ETV jól ismert termékcsaládjából.

Összességében munkánkkal igen elégedettek voltak, mi pedig gyarapíthattuk az iskola szakképzési alapját keresetünkkel.

Szabó Roland U. A.

FAKITERMELÉS KECSKEMÉTEN

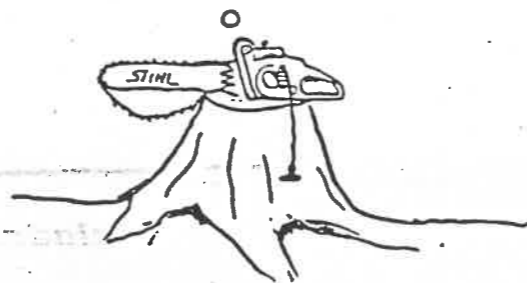
Az V. B. osztály november 4-8-ig összefüggő gyakorlaton voltunk Kecskemét mellett, a Juniperus Parkerdészetnél. Jó néhányan már itt vártak ránk az első nap, és a meleg fogadtatás ránk fért, mivel az IFÁ-n történő utazás meglehetősen didergető volt.

A szállás elfoglalása után már mentünk is a helyszínre. Sajnos, itt sem volt melegebb, mint az autón. A feladat növedékfokozó gyérités volt, többnyire nyárasban és akácokban. Fazekas és Balaton tanár urak bevezettek bennünket addig még ismeretlen munkavégzési fogásba, és motorfűrész karbantartásával kapcsolatos tudnivalókat is felelevenítettük. Az elromlott fűrészeket így sikerült mindvégig megjavítani. Örömmel néztük, ahogy egyre szaporodtak a köbméterek.

A szállás kényelmes, az ellátás kitűnő volt. A fárasztó munka után többnyire pihentünk csak, vagy TV-t néztünk.

Összességében jól éreztük magunkat, s élményekben gazdag, szakmailag hasznos hetet töltöttünk el.

Sarkadi Gábor U. B.

November 27-én délután az osztályok öt fős delegációi, valamint a tantestület tagjai szinte zsúfolásig megtöltötték az iskola ebédlőjét. Az osztályközösségek kérdéseiket, javaslataikat írásban juttatták el az iskola vezetőségéhez.

Nádaskay Gábor Igazgató Úr bevezetőjében szövegezte az iskolavezetés és a tanulók közötti kapcsolattartás jelentőségéről és annak formáiról. Megállapította, hogy iskolánkban a tanár-diák viszony alapján jó, bár az "adok-kapok" viszonyt közel sem érzi egyensúlyban. Amíg a tantestület igyekszik tudását szívvel-lelélekkel átadni, értéktele is következetes. Jogosan elvárható lenne, hogy a tanulók is viszonyozzák ezt nagyobb lelkesedéssel, odaadóbb munkával. Mindezt alátámasztotta az elmúlt tanév negatívumaival: az egyre csökkenő tanulmányi eredménnyel, a magas bukási számmal /szinte minden tizedik tanuló vallott kudarcot!/, s ebben feltétlenül közrejátszott a példátlanul magas hiányzási átlag is, amely elérte az 56 óra/főt!!

Szerencsére azért voltak kiemelkedő eredmények is. A megyei és országos szakmai tanulmányi versenyeken történt helytállások közül is kiemelkedett az OSZTV-n elért első és második helyezések. Nem kellett szégyenkeznünk az érettségi és képesítő vizsgák eredményeivel sem, így nem véletlen, hogy felsőfokú intézményekbe 24! tanulónk nyert a nyáron felvételt.

Kedvező az is, hogy a tanév során adott 610 dicsérettel szemben csupán? 126 fegyelmező intézkedésre került sor, de szerencsére

fegyelmi intézkedésre nem volt szükség.

Igazgató Úr ezek után röviden vázolta pénzgazdálkodásunkat, a jelentősebb beruházásokat és beszerzéseket. A jövőbeni szinten-tartáshoz tanulóink úgy tudnak hozzájárulni, ha csökkennek a szándékos rongálások, károkozások, és az energiafelhasználás a szükséges kereteken belül marad.

Tulajdonképpen ezek után válaszolt a beérkezett kérdésekre. A legnagyobb vitát a IIIA. osztály felvetése váltotta ki. Véleményük szerint a csoportbontásos tantárgyaknál a "gyenge" és "erős" csoportba tartozók értékelése nem azonos mércével történik és ez elsősorban a továbbtanulni szándékozókra érinti negatívan. Szöke Tanár Úr szerint az a helyes, ha a törzsanyag mindkét csoportnál megegyezik, ennek tudásintézet kell azonos mércével mérni, és a különbségnek csupán a feladatok mélységében, nehézségi fokában kell megmutatkoznia.

Több kérdés is foglalkozott a házirend megváltoztatását igénylő problémákkal. Legfőképpen a kötelező köpenyhasználat kérdése tűnt. Többen kérték, hogy a szünetekben ne kelljen a tanteremből kimenni, ott lehessen tízóraizni, és általában a szünet legyen a diákoké. Igazgató Úr próbálta azt megértetni, hogy a Házirend megváltoztatását a Diákbizottság beterjesztése alapján a tantestület csak az SZMK és az Iskolatanács véleményének kikérése után eszközölheti és ehhez bizony több hónap szükséges. Azt viszont egyértelműen jogosnak vélte, hogy a tanárok a szünetben ne "túlórázzanak".

A fentiekén kívül még egy pár kérdés, kérdés, illetve válasz:

- Jó lenne melegvíz biztosítása a tornatermi zuhanyozóba.
- Jövőre tervezzük egy villanybojler beszerelését.
- Kérnénk ivóvizet az emeletekre
- Hamarosan meglesz
- Mikor lesz szekrény sor azokban a tantermekben, ahol nincs.
- A szűkös hely egyedi tervezést igényel, de megpróbáljuk megoldani.
- Jó lenne a táskák tárolási lehetőségét megoldani az ebédlő előtt.
- A kérdés jogos. Megpróbáljuk.

- Lesz-e nyelvi labor az iskolában?
 - Nem tervezzük.
 - Régen volt úszásoktatás. Most miért nincs?
 - Ennek objektív akadályai vannak. Ténleg a város egyetlen medencéje szinte sosem szabad, és jelenleg oktató sincs.
 - Testnevelési órákon miért nem lehet azt csinálni, amihez a tanulóknak tehetsége van?
 - Testnevelésből is van előírt tanterv.
 - Miért nem árulnak kelt süteményeket az iskolai büfében?
 - ???
- És tulajdonképpen ezzel a fontos kérdéssel az idei diákközgyűlés be is fejeződött.

Tóth Szabolcs M. A.
DB - titkár

S P O R T

A kezdeti nehézségek ellenére mégis csak beindult az Acty-kollégium szervezésében a már hagyományos kollégiumok közötti kispályás labdarugó kupa.

Az ismeretlen csapatok, no meg a "felkészületlen" felkészülésiünk miatt nem túl optimistán mentünk első meccsünkre. Ez a zuhogó eső miatt inkább hasonlított vízipótló mérkőzéshez, és ki is kaptunk. Aztán a folytatás annál jobban sikerült, hét mérkőzést nyertünk meg sorozatban! Így nem véletlen, hogy őszi első lettünk. Különösen magas színvonalú volt a Vecsres Kollégium elleni mérkőzésünk.

A jó eredmény elérésében szerepet játszottak lelkes szurkolóink és név szerint Szamosvári Antal, akik igyekeztek "hazai" körülményeket teremteni. Nekik, és Varga Sándor ta-

nár úrnak ezúton köszönjük támogatásukat.

Végeredményben elmondható, hogy egy jó társaság kovácsolódott össze mind a pályán, mind a pályán kívül is, amely megfelelő /! / támogatás esetén máskor is jó eredményt tudna elérni. Csapattagok voltak: Csontos, Csák, Kovács L., Marton, Schwicker, Supka, Ignác, Brádacs, Nagy K., Sarkadi, Horváth R. és e cikk írója:

Szükszai Tamás V. A.

A karikatúrákat készítette: Heteyi Róbert M.B.

Kedves Elsősök!

Iskolánk valamennyi "öregdiákja" nevében sok szeretettel köszöntünk mindnyájukat az erdészavató alkalmából.

Csupán pár hete még, hogy találkoztunk egymással, s így alig ismerhetjük egymást, de az avató ünnepség jó alkalom ennek pótlására. Az iskolánk történetében immár hagyományos kedves ünnepségén bizonyíthatjátok jeles képességeiteket, talpraesettségeteket, vagyis azt, hogy alkalmasok vagytok az életre, az erdész pályára. A tőlünk kapott szerény ajándék pedig remélhetőleg sokáig megőrzi majd számotokra eme neves nap emlékét.

Reméljük, hogy az eltelt pár hónap alatt is megszerettétek ezt a szép várost, az iskolát, diaktársaitokat és tanáraitokat egyaránt, és az évek múltával ez a szeretet még csak erősödik.

Ebben a reményben kíván az elkövetkezendő időre boldog diákeveket, majd sikeres erdész pályafutást, és legfőképp jó egészséget a harmadikos "keresztapák" nevében

Véti Zsolt

Feladat az erdészavatón

AZ ADY-KUPA LABDARUGG BAJNOKSÁG 65ZI FORDULÓJÁNAK EREDMÉNYEI

	ADY	FODOR	ORTUTAY	VEDRES II.	ERDÉSZETI	DAMJANICH	DÉRY	VEDRES I.	600. REPTÉR
ADY	***** *****	2 - 4	6 - 4	6 - 1	2 - 5	0 - 4	4 - 2	3 - 2	3 - 1
FODOR	4 - 2	***** *****	3 - 2	6 - 1	1 - 3	1 - 1	5 - 0	2 - 2	1 - 2
ORTUTAY	4 - 6	2 - 3	***** *****	5 - 2	1 - 8	1 - 2	3 - 1	0 - 3 (elmaradt)	0 - 3 (elmaradt)
VEDRES II.	1 - 6	1 - 6	2 - 5	***** *****	1 - 5	3 - 3	10 - 4	0 - 3 (elmaradt)	1 - 1
ERDÉSZETI	5 - 2	3 - 1	8 - 1	5 - 1	***** *****	2 - 3	7 - 1	3 - 1	5 - 1
DAMJANICH	4 - 0	1 - 1	2 - 1	3 - 3	3 - 2	***** *****	4 - 0	1 - 4	6 - 1
DÉRY	2 - 4	0 - 5	1 - 3	4 - 10	1 - 7	0 - 4	***** *****	0 - 4	1 - 2
VEDRES I.	2 - 3	2 - 2	3 - 0 (elmaradt)	3 - 0 (elmaradt)	1 - 3	4 - 1	4 - 0	***** *****	5 - 3
600. REPTÉR	1 - 3	2 - 1	3 - 0 (elmaradt)	1 - 1	1 - 5	1 - 6	2 - 1	3 - 5	***** *****

	Csapatok	játszott mérkőzések	győzelem	döntetlen	vereség	gólkülönbség	pontszáma
1.	Erdészeti	8	7	0	1	38 - 11	14
2.	Damjanich	8	5	2	1	24 - 12	12
3.	Vedres I.	8	5	1	2	24 - 12	11
4.	Fodor	8	4	2	2	23 - 13	10
5.	Ady	8	5	0	3	26 - 23	10
6.	600. Reptér	8	3	1	4	14 - 22	7
7.	Ortutay	8	2	0	6	16 - 28	4
8.	Vedres II.	8	1	2	5	19 - 33	4
9.	Déry	8	0	0	8	9 - 39	0

FORGÁCSOK

A SZEGEDI KISS FERENC ERDÉSZETI SZAKKÖZÉPISKOLA KIADVÁNYA

1991. DECEMBER 13.

FORGÁCSOK - A Kiss Ferenc Erdészeti Szakközépiskola Kiadványa
Szerkesztőbizottság: A Kollégiumi Diák Tanács
Felelős szerkesztő: Deák György kollégiumvezető
Felelős kiadó: Nádaskay Gábor igazgató
Sokszorosította: Alföldi József 300 példányban az iskola sokszorító műhelyében

